

ת"פ 24389/10/16 - מדינת ישראל נגד אנטון פרוס

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 24389-10-16 מדינת ישראל נ' פרוס(עציר)
בפני כבוד השופט אברהם רובין
המאשימה
נגד
אנטון פרוס (עציר)
הנאשם

החלטה

1. לפניי בקשת המאשימה לתיקון כתב האישום על דרך של הוספת שני עדי תביעה, להוספת ראייה, ולשמיעה נוספת של עדת התביעה ד"ר שלמך אשר כבר העידה ונחקרה בחקירה נגדית.
2. בכתב האישום המתוקן מיוחסות לנאשם עבירות של הריגה, נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעה, נהיגה בזמן פסילה ועבירות נוספות. על פי הנתען בכתב האישום, הנאשם נהג ברכבו כאשר הוא נתון להשפעת אלכוהול וסמים מסוג קוקאין וקנביס, וגרם לתאונת דרכים בה נהרגו שניים ונפצעו שלושה.
3. ראיות התביעה נשמעו כמעט כולן ובמהלכן הוגשה, בין היתר, תוצאה של בדיקת שתן שנערכה לנאשם. בביצועה של בדיקה זו הייתה מעורבת גב' ל.ט (עדת תביעה 38) - עובדת במעבדה לטוקסיקולוגיה בבית החולים תל השומר, אם כי את הבדיקה עצמה ביצעה עדת התביעה ד"ר שלמך. לעת שמיעת ראיות התביעה הוגשה תעודה רפואית מאת רופא תעסוקתי (ת/74), בגדרה נקבע כי הגב' ל.ט. איינה מסוגלת מבחינה רפואית להתייבב לחקירה בבית המשפט. מדברי ב"כ המאשימה עולה כי הרקע לדברים הוא אירוע שבו התייבבה העדה לחקירה בבית המשפט וכתוצאה מהלחץ וההתרגשות הכרוכים בכך עלה לחץ הדם שלה באופן מסוכן.
4. בבקשה שלפניי טוענת המאשימה כי עשתה מאמצים להביא לכך ש-ל.ט. תתייבב לחקירה ברם משהדבר לא הסתייע, פנתה המאשימה למעבדה בבקשה לבצע מחדש את בדיקת השתן, ואכן בדיקה זו בוצעה על ידי ד"ר שלמך בסיוען של שתי עובדות נוספות. כיוון שכך, מבקשת המאשימה להוסיף את שתי העובדות לכתב האישום, להגיש את תוצאות הבדיקה החדשה ולהעיד מחדש את ד"ר שלמך.
5. הנאשם מתנגד למבוקש בכל תוקף בנימוקים שונים, שהעיקרי שבהם הוא שאין לאפשר למאשימה לייצר ראייה חדשה תוך כדי משפט ובכך להפתיע את הנאשם ולפגוע בצפייתו הלגיטימית שמשפטו ינוהל בהתאם לראיות שהיו בידי התביעה בעת הגשת כתב האישום.

6. דין הבקשה להתקבל.

בית המשפט מוסמך להתיר את תיקון כתב האישום ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן, ובמקרה שלפניי

עמוד 1

שוכנעתי כי הזדמנות סבירה שכזו ניתנה ותינתן לנאשם.

ראשית, הבקשה מוגשת בשלב שבו טרם הסתיימה הבאת ראיות התביעה, כך שהנאשם יוכל להיערך ככל שיידרש מבחינת עדיו וראיותיו לנוכח הראיה החדשה.

שנית, ככל שיהיה צורך בכך יוכל הנאשם לבקש לחקור שוב חלק מעדי התביעה שכבר העידו ובקשתו זו תישקל לגופו של עניין.

שלישית, הגם שמדובר בראייה חדשה, שכן מדובר בבדיקה חדשה, הרי שלא מדובר בראייה מאוד מפתיעה, כיוון שהיא באה לשמש תחליף לראייה דומה שכבר הייתה קיימת קודם לכן בחומר החקירה.

רביעית, הגם שיש טעם בטענת הסניגור לפיה אין להתיר כדבר שבשגרה עריכת "מקצה שיפורים" מטעם המאשימה, הרי שבנסיבות המקרה - מצבה הרפואי של העדה - נראה כי הבקשה הוגשה בתום לב ולא כחלק ממהלך לא לגיטימי של התביעה שנועד לכסות על רשלנות או מחדל כלשהם. אכן, יתכן שהתביעה הייתה יכולה להגיש את בקשתה מוקדם יותר, ברם אין לזקוף לחובת המאשימה את העובדה שלפני הגשת הבקשה היא עשתה מאמץ לייתר אותה על ידי חיפוש פתרון מוסכם שיאפשר את העדת העדה.

לאור כל האמור אני סבור כי באיזון הראוי בין האינטרס הציבורי שלא יגרם עיוות דין לבין אינטרס הנאשם, גובר הראשון ועל כן אני נעתר לבקשה.

ניתנה היום, י"ח חשוון תשע"ח, 07 נובמבר 2017, בנוכחות הצדדים.